

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

איש בין אשה אפילו ביום המותר ובשעה המותרת כפי הסדר אם ירויה כפי השיעור המותר כל מה שירויה יהיה שלו אכן יתן העשירית לקופה של צדקה בכל מה שירויה יותר מליטרא ביום א' מאדם א' או יותר ואם יפסיד כל מה שירויה עמו יותר מליטרא יחוייב להחזיר לקופה של צדקה ואם יתברר שמכר בנדי אשתו או בניו או בנותיו או כלי הבית לצחוק הקונה יחוייב לתת החמישית לקופה של צדקה אכן המרויח ממנו אפילו היה גם הוא עני כל מה שירויה יותר מליטרא אחת ביום א' יחוייב לתת כל המותר לקופה של צדקה ואח"כ אם יראה בעיני הנבאים והפרנסים לתת לו ולמחול לו החצי או כלו לאחר נ' ימים לפי צורך השעה יעשו כרצונם וימחלו לו ובלבד שלא ירניל עצמו בכך וכיוצא בו והכל לפי השעה ולפי מה שהוא אדם :

עוד בל מי שיצחק חוץ לגט היא שכונת היהודים אפילו עם יהודי אחר יקבלו רשות ממעל' הדוכוס יריה שעל כל פנים יפול בקנס עשרים וחמשה ליט' לחדר הדוכוס ואם לא ימצא בידו מה ליתן יענש בבית האסורים עד יפרה מאחד מקרוביו או אוהביו ואם ירצו הקהל לפדותו משל צבור או הפרנסים אז יהיה הרשות בידם להדיחו מהעיר בעד ששה חדשים ובכל כיוצא בזה תספיק ההתראה או ההכרזה בבית הבנסת ברשות האדון אם יצטרכו לכך או ברשות מעלת השומע וכיוצא עוד יהיה הרשות ביד מעלת הוועד והרבנים שלהם או הרב הזקן בהסכמת רוב שבעה טובי העיר במעמד שבעה טובי העיר שישאו ויתנו יחד להקל עונשי החרמים ולהחליף העונש בנזיפה בלבד כגון שלא יוכל העובר על א' מתקנת הללו לילך לקרוא בתורה בצבור ולא לימנות בכלל עשרה ולא ילכו להתפלל בביתו אם ימות תוך הזמן בלי תשובה הנונה ושיעור התשובה תהיה או בצדקה או בעסק תורה בשבת בצבור או בתעניות בשיעור קצוב עד שקרוב הדבר שלא יחזור לסורו עוד וגם יבקש מחילה מאת ה' בקהל ויאמר שהוא מתחרט על המעות שמעה או העבירות שעבר ומבקש מחילה מהמקום ב"ה וכל שיראו בו שצנע יקבלוהו ויקלו מעליו העונש ואחרי עבור הזמן יתירוהו ויכללוהו בכלל מי שבירך וקודם לכן כשמברכים הציבור יאמרו מלבד העוברים על דת התקנות שנתקנו להפריש העם מעון ולקרבת אל הזכיות וכיוצא וקרוב לאלו הדברים ראוי לתקן ושלא להכביד יותר מדאי וגם לא להתיר הרצועה למפקידים עצמם ביד יצרם לפרוש מן הצבור ויתקנו מי שבירך לכל מי שמקבל על עצמו תקנות הצבור בדברים שהם סייג לתורה ועקר הדברים שתהיה כוננתם לשמים :

I. ABRAHAMS.

ON SOME MISPLACED PASSAGES OF SCRIPTURE.

In a note contributed to the JEWISH QUARTERLY REVIEW for January, at p. 347, I ventured to suggest that the middle part of

Is. lxvi., beginning in the English version with the words, "Before she travailed," and ending, "comforted in Jerusalem," should be regarded as a *pericope* unrelated to the context in which it now occurs, and interrupting the natural sequence of the verses which precede and follow it. By an error which I wish to correct, I numbered the verses in question wrongly; verses 14, 15 are the proper sequel to verses 5, 6. The interpolation comprises verses 7-13.

Jer. xi. 18—xii. 6. There can, I think, be little doubt that xi. 18-23 should follow, not precede, xii. 1-6. The change substitutes order for confusion.

Job xiii. 28. Should this verse follow xiv. 1., or even xiv. 2?

To the English reader these changes seem obvious enough, but they are of course put forward subject to the correction of the Hebraist.

G. H. SKIPWITH.
